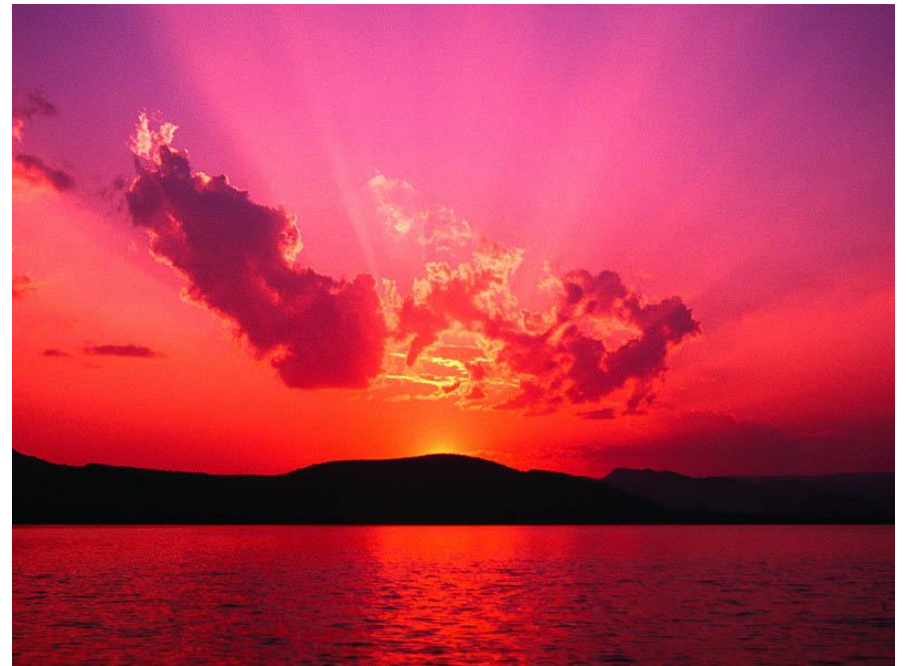


ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

**Η ΝΕΑ
ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ
(ΕΙΚΟΤΟΛΟΓΙΕΣ)**



ΚΟΜΟΤΗΝΗ 2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ποιος είμαι.	σελ. ..	26. Γιατί μόνο στην Ευρώπη;	σελ. ..
2. Έλληνα σκέψου.		27. Ξυπνάνε μνήμες.	
3. Ιππαρχία.		28. Οι Θεομπαίχτες.	
4. Αν ...		29. Πόλεμος στη Συρία	
5. Το Διευθυντήριο.		30. Αλλοτρίωση των λαών	
6. Το ποιον του Νεοέλληνα.		31.	
7. Προς επίδοξους σωτήρες της Θράκης.		32.	
8. Το «καλώς θανείν».		33.	
9. Φαινόμενα ξενολατρίας.		34.	
10. Γνώθι σ' αυτόν.		35.	
11. Η δόξα της Ελλάδος.		36.	
12. Μεταναστεύουν οι Λαοί.		37.	
13. Αναβρασμός στους Λαούς.		38.	
14. Εικοτολογίες		39.	
15. Πολιτικά παιχνίδια.		40.	
16. Λαχτάρα για ζωή		41.	
17. Κατ' εικόνα και ομοίωση.		42.	
18. Πού μας φθάσανε.		43.	
19. Το παγκόσμιο παιχνίδι.		44.	
20. Στη μικρή μου φίλη.		45.	
21. Η Φοροδιαφυγή		46.	
22. Κι ο πόνος ... κρατεί.		47.	
23. Αν ο άνθρωπος γινόταν Θεός ...		48.	
24. Εκλογές		49.	
25. Πόλεμος και τώρα.		50.	

1. ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ;

Δεν είμ' ο Κάλβος ή ο Καβάφης,
ούτε ο Ελύτης, ή ο Σολωμός,
σε αυτά που γράφω όμως είμαι,
όπως κι αυτοί πολύ ... ωμός!

Δεν είμαι ούτε καν από τζάκι
κάποιου «μεγάλου» ή «γαλονά».
Είμαι ο τρίτος γιος ξωμάχου
που « βλέπει» μόνο τ' ... αληθινά.

Στη φύση «βλέπω» και στους ανθρώπους,
όσα συμβαίνουν καθημερινά,
όσα δεν βλέπουν ποτέ οι άλλοι
πρώιμα, σύγχρονα ή και ... στερνά.

Βλέπω στον ήλιο πάντα ελπίδα.
Στη φύση βλέπω μον' τη ζωή.
Σε άλλους κόσμους, που ως τώρα δεν είδα,
βλέπω πως σύντομα θα 'ρθει ... σιγή!

Βλέπω τον μάταιο πολλών ανθρώπων
αγώνα, που όμως κάνουν πολλοί,
που πλούτο σωρεύουν άνευ ιδρώτων
και τα έργα τους στάζουν, μόνο χολή.

Βλέπω και άλλους μεσ' στους λειμώνες
χωρίς προκοπή, να τελειώνει η ζωή τους,
αν και ολόκαρδα και παρά τους αγώνες
δείχνουν φιλότιμα, ποια είναι η υφή τους.

Βλέπω πολίτες, που πολίτες δεν είναι
Είναι που λένε ατομιστές.
Δεν λογαριάζουν ποτέ τους άλλους,
τους θυσιάζουν. Ειν' βομβιστές.

Βλέπω και κάποιους πολιτικούς,
που χρόνια παλεύουν για το καλό,
δήθεν του κόσμου –αυτό ακούς-
που όλα τα κάνουν χωρίς ... μυαλό.

Βλέπω, πως μοίρα του κάθε ανθρώπου,
που έρχεται αθέλητα σ' αυτή τη ζωή,
είναι να φεύγει, αν και όπως και όπου,
και με όλα τα «μέσα» πάει να ... κρυφτεί.

Κι όμως βλέπω, να δείχνουνε άγνοια
για ό,τι συμβαίνει επάνω στη γη,
όλους τους βρήκε μόνιμη άνοια
κι η πείρα αιώνων; Μένει κρυφή!

A. Π.
23/4/2014

2. ΕΛΛΗΝΑ ΣΚΕΨΟΥ

Έλληνα, θες ασφάλεια
στρατό να πολεμήσει
και από τον κάθε κίνδυνο
να σε εξασφαλίσει.

Πατέρα, θες για τα παιδιά,
να 'χεις πάντα σχολεία,
να 'χεις γιατρό και φάρμακα.
Να 'χεις νοσοκομεία

Και συ, φίλε μου, οδηγέ,
δρόμους καλούς θες να 'χεις.
Να ταξιδεύεις ασφαλής.
Σ' όποια μεριά κι αν λάχεις.

Θες, υγιές εμπόριο.
Να λειτουργούν τα πάντα
Δικαιοσύνη και θεσμοί.
Να 'χεις σε αυτούς αγάντα.

Γι' αυτό, ποτέ μην αμελείς.
Ότι δει, να πληρώνεις
Κι έρχονται δύσκολοι οι καιροί
Κι ακούσια βαλαντώνεις.

Σε κάθε υποχρέωση
να είσαι παρών και πρώτος,
Αν θες καλά κι απρόσκοπτα
Να πάει μπροστά ο τόπος

Να 'χεις στο νου σου πάντοτε
Πως η Πατρίδα λειτουργεί
Με υποχρεώσεις όλων μας
Γιατί αλλιώς, Κι αυτή ... «αργεί»!

Κι έρχονται μύρια δεινά
στον τόπο και σε εσένα,
που τα πληρώνεις άδικα.
Και πας αλλού, στα ... ξένα.

3. ΙΠΠΑΡΧΙΑ

Στα πολύ παλιά τα χρόνια,
του Μεγάλου Αλέξανδρου,
εγεννήθηκε μια κόρη,
στη Μαρώνεια του Ισμάρου.

Κόρη πλούσιων, αρχόντων,
ευγενών και δη προυχόντων,
που 'ρθανε απ' την Αθήνα
για να την περνάνε φίνα.

Εμεγάλωνε η κόρη
και φερνόταν σαν ... αγόρι.
Δεν ύφαινε στον αργαλειό,
αλλά, αγαπούσε το σχολειό.

Της άρεσε η φιλοσοφία
και αγαπούσε και τα «θεία»,
μα με το δικό της τρόπο.
Κυνικό και δίχως ... κόπο.

Ο Μητροκλής* την έμπασε
στα της φιλοσοφίας
Κι αυτή το νήμα έπιασε
της κυνικής σοφίας.

*Μητροκλής, αδελφός της Ιππαρχίας.

Είχε ομορφιά και κάλλος,
μα παρέμενε μεγάλος,
ο έρωτας της για τον Κράτη,
-να 'ναι κόντρα στο Σωκράτη-.

Και τον πήρε σύζυγό της.
Να 'χει κι αυτή το ζυγό της
κόντρα στη βούληση γονέων,
αρνούμενη, πολλές προτάσεις νέων.

Οι γεννήτορες κάναν κράτει,
για να πείσουνε τον Κράτη
Ν' αποτρέψουν το μοιραίο.
- να αποδιώξουν το Θηβαίο-!

Να μην νυμφευτεί το γέρο
-πού σε είδα, πού σε ξέρω-
Και να πάρει άλλον, νέο
πλούσιο, ευγενή κι ωραίο.

Πεπεισμένος και ο Κράτης,
ο και μη αριστοκράτης,
ξεγυμνώθηκε μπροστά της
και της είπε: ιδού τι πράττεις!

«-Παίρνεις γι άντρα τον καμπούρη,
το φτωχό κι ασχημομούρη»;
Μα, η Ιππαρχία είχε διαλέξει
Και δεν είπε άλλη λέξη.

Τον Κράτη τον παντρεύτηκε,
μα δεν νοικοκυρεύτηκε.
Αφού ζήσανε μια κυνική
ζωή, σκυλίσια δηλαδή.

Τα παιδιά της αντί κούνια
κέλυφος χελώνας είχαν.
Κρύο νερό και δίαιτα,
πάντα, γι' αυτήν προείχαν.

Την καλούσαν σε συμπόσια
-πήγαινε με τετρακόσια-
Κι έκανε ανδρών κουβέντες
με σοφούς και μη, λεβέντες.

Είχε υψηλά ιδανικά
Γι ανθρώπους και δικαιώματα
Πίστευε σε ισότητα
για του Λαού τα ... «στρώματα».

Ο Θεόδωρος, ο Άθεος,
πήγε να την πειράξει,
της φέρθηκε δε άσεμνα,
μήπως και την τρομάξει.

Προσπάθησε με αναίδεια
τον κυνικό μανδύα
της Ιππαρχίας ξαφνικά
να βγάλει μ' αηδία.

Αγέρωχα και κυνικά
χωρίς φόβο και πάθος,
αντέκρουσε η φιλόσοφος
του Θόδωρου το λάθος.

Λέγοντας: «Αν έκανα εγώ,
ό,τι ο Θεόδωρος κάνει,
για μένα λάθος θα 'τανε.
Γι αυτόν σωστό ... λιβάνι!

Και τούτο ως φαίνεται επειδή,
Εγώ, δεν έμαθα να υφαίνω,
Αφού πήγαινα σε σχολειά.
Ήθελα, να μαθαίνω!

Αυτή ήταν η φιλόσοφος,
η κόρη εκ Μαρωνείας,
που πρέσβευε και είχε αρχές
με κυνικές εννοίας.

Ήτανε για τα χρόνια της
πολύ μπροστά απ' όλους,
Γυναίκα με οράματα
και για ... τους νέους χρόνους.

4. AN ...

Αν ο Θεός μας είχε πλάσει
τη φύση, με ομοιομορφία,
θα έλειπε όλη η ομορφιά
κι η μεγάλη ποικιλία.

Ίδια τα άνθη, ίδια τα δένδρα
ίδια τα ζώα και τα φυτά
ίδια αρώματα και οι γεύσεις
Μα τι τα θέλω όλα αυτά;

Αν τα βουνά και τα ποτάμια
Ήτανε όμοια παντού
Δεν θα ξεχώριζε η Ροδόπη
Απ' τα βουνά της ... Κατμαντού.

Όλοι οι τόποι θα 'τανε ίδιοι,
Θα είχαν ίδια, γλυκιά ομορφιά.
Μα θα 'τανε μια μονοτονία
χωρίς ούτε μία κακοτοπία.

Αν ο Θεός μας είχε φτιάξει
άνθρωπο δίχως παραλλαγές,
με ίδιο πρόσωπο για όλους
και χωρίς άλλες μορφής αλλαγές,

Δεν θα ξεχώριζε πατέρας
από το γιο και τον παππού,
από το θείο, τους γειτόνους

κι από το γιο του αδελφού.

Ίδιο πρόσωπο, ίδια μάτια,
ίδια χαρακτηριστικά
ποιος θα γνώριζε, ποιος είναι,
όποιος τύχαινε μπροστά;

Κι η μητέρα και η κόρη,
αν είχαν όμοια μορφή,
θα 'βλεπες την γυναίκα σου
ωσάν μια ... αδελφή!

Αν η φύση και ο Κόσμος
είχανε αυτά τα ... χάλια
Θα 'χαμε χάσει μπούσουλα
και αυτά μας τα Πασχάλια.

Θα 'ταν μια μονοτονία
η ζωή σε τέτοιον Κόσμο,
αφού δεν θα ξεχώριζε
η μέντα απ' το δυόσμο.

Όμως η Θεία Βούληση,
Θεία μεγαλοσύνη,
τον Κόσμο μας τον έπλασε,
χωρίς καμιά βιασύνη

Μ' αγάπη για τα έμβια
Μ' αγάπη για τη φύση
Με ποικιλία κι ομορφιά
Γι' αυτόν που θα τη ζήσει.

5. ΤΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΡΙΟ

Είπε κάποιος πολιτικός*
στον κόσμο πως υπάρχει
Παγκόσμιο Διευθυντήριο
Και μόνον τούτο άρχει!

Κάνει κουμάντο σε λαούς
και βάζει κυβερνήσεις
αντίθετες στη βούληση
με ό,τι εσύ ψηφίσεις.

Θέλει ηγέτες και ταγούς,
να είναι μαριονέτες,
να κυβερνάνε τους λαούς
με νόμους και ... ρετσέτες.

Και οργανώνει εκλογές
για νέες κυβερνήσεις
προτείνοντας δήθεν αρχές,
που εσύ θα ψηφίσεις.

Γι' αυτό εκμαυλίζει άτομα
ονόματα μεγάλα,
να κυβερνήσουν το λαό,
με ... μέλι και με γάλα.

Και τάζουνε οι πολιτικοί
λαγούς με πετραχήλια
χωρίς κανένα αντίκρισμα
αφού το λεν μον' χείλια.

Είναι «έπεα πτερόεντα»
ανεύθυνων ατόμων,
ανθρώπων δίχως βούληση.
Είναι λόγια ... εντόμων.

Εντόμων που ενσκήπτουνε
σε χώρες και λαούς,
που απομυζούν το είναι τους,
χωρίς ενδιασμούς.

Ως πότε τέτοιοι πολιτικοί
θα κυβερνούν λαούς;
Πότε επιτέλους θα μας δουν
κι εμάς σαν αδελφούς;

* Ανδρ. Παπανδρέου, λίγο προ του τέλους του.

6. ΤΟ ΠΟΙΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΑ

Ο Έλληνας ανέκαθεν
είχε Θεού ευχή.
Πήρε περίσσια εξυπνιά ,
είχε κι απαντοχή.

Είχε στο D.N.A. του
θάρσος* και ντομπροσύνη
και πρόσφερε στους γύρω του
και φως και γηθοσύνη**.

Αλλά, οι αιώνες πέρασαν,
ξεθώριασαν πολλά,
απ' τα καλά του Έλληνα
και έγιναν θολά.

Τώρα ο Νεοέλληνας
απέκτησε καινούρια
συνήθειες και ιδανικά,
που 'ναι σωστά ... παλιούρια.

Πάει ο πολυμήχανος,
εκείνος Οδυσσέας
Χάθηκε του Μινώταυρου
ο θύτης, ο Θησέας

Του Μεγαλέξανδρου η ορμή,
του Σπάρτακου η τόλμη,
χάθηκαν κάπου βόρεια,
μπορεί και στη ... Στοκχόλμη(!)

Του Λεωνίδα, - των Θερμοπυλών,
- πάει η ευψυχία.
Δεν βρίσκεις πια νεοέλληνα
για όμοια θυσία.

Πάνε και τα ιδανικά,
Πατρίδα, Ελευθερία.
Θρησκεία, οικογένεια;
Είναι ... αρχαιολατρεία.

Και για τη γαλανόλευκη
δεν νοιώθει πια το ρίγος,
που ένοιωθε στη θέα της.
Έχασε και το σφρίγος,

Που 'δειχνε στους αγώνες του
για αυτήν και την Πατρίδα
κι έχυne για το δίκιο τους
και τη στερνή ρανίδα.

Τώρα αλλάζανε οι καιροί.
Αλλάζανε τα ήθη
Και μόνο για το Μαμμωνά
προτείνονται τα στήθη.

Αγώνες για καλλίτερο
αύριο δεν υπάρχουν
της φιλαυτίας, του εγώ,
η σκέψη μόνον άρχουν.

* θάρσος = αφοβία

**γηθοσύνη = χαρά

7. ΠΡΟΣ ΕΠΙΔΟΞΟΥΣ ΣΩΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Αυτόκλητοι εμφανίζονται
στη Θράκη ως σωτήρες,
κάποιοι δήθεν αλτρολιστές,
εγωιστές, «φωστήρες»,

Που θέλουν, λέει, να σώσουνε
τον τόπο απ' τους φερμένους
τους ολετήρες των Θρακών,
αλλογενείς και ξένους.

Όλους αυτούς που ορέγονται,
τη Θράκη μας να πάρουν
και δίκαια απαράγραπτα,
ιστορικά, να άρουν.

Να αφανίσουν το λαό,
τη φυσιογνωμία
του τόπου αυτού ν' αλλάξουνε.
Να 'ρθει πολυχρωμία.

Να γίνει μία νέα Βαβέλ
στη γλώσσα, στη θρησκεία
και να υπάρξει φυσική
... ασυνεννοησία.

Να δρέπουν και να νέμονται
τα φυσικά της κάλλη,
πλην των Ελλήνων Θρακών,
άσπονδοι εχθροί και άλλοι...

Ας έχουν όμως κατά νου,
αυτοί οι εχθροί και φίλοι,
ότι οι Θρακιώτες έχουνε
στην καρδιά και στα χείλη,

Αγάπη για τον τόπο τους.
Γι' αυτόν θα πολεμήσουν.
Και για της Θράκης την τιμή
το αίμα τους θα χύσουν.

Ας μην ορέγονται λοιπόν
την όμορφη μας Θράκη
Γιατί όλα τους τα σχέδια
θα είναι μια φενάκη

Όνειρο απραγματοποίητο...
Θα είναι φρούδες ελπίδες.
Γιατί δεν πέφτουν στον εχθρό,
ποτέ τέτοιες πατρίδες.

8. ΤΟ ΚΑΛΩΣ ΘΑΝΕΙΝ

Στην Κέα τον παλιό καιρό,
οι άνθρωποι ζούσαν χρόνια,
χρόνια πολλά και δεν είχαν
καθόλου καταφρόνια.

Φτάνανε σε γεράματα
βαθείά πανευτυχείς
Κι έγνοια τους ήταν ο θάνατος
μην είναι ατυχής.

Πριν αρρωστήσουν ή υποστούν
κάποια αναπηρία
Και η ζωή τους γίνει πια
μια δύσκολη πορεία.

Διάλεξαν το «καλώς θανείν»,
για λόγου του ο καθένας
Χωρίς συναισθηματισμούς.
Υπαίτιος; Κανένας!

Ήτανε, λέει, έθιμο
των Κείων* να καλούνε
Φίλους, γνωστούς και συγγενείς
για να παραβρεθούνε

Σε γεύμα που το έλεγαν
«εορταστική θυσία»,
όπου οι «απερχόμενοι» έπιναν
το κώνειο με ... παρρησία!

Και ευτυχείς αρχίζανε
τον πηγαισμό στον Άδη
Στον κάτω κόσμο, τον πικρό
και στο βαθύ σκοτάδι.

Τέτοιο «ταξίδι» διάλεξαν
πολλοί φιλόσοφοί μας
που ήταν πρότυπα λαού,
του κόσμου, οι σοφοί μας!

Ο Ζήνωνας ο Στωικός
κι ο μέγας Πυθαγόρας,
Μαζί και ο Εμπεδοκλής
και ο Αναξαγόρας,

Θεώρησαν τη μέθοδο
«κομψή ευθανασία»
αυτήν επροτιμήσανε
για την ... αθανασία!

Ήταν κοινή πεποίθηση,
πως της αυτοκτονίας
λόγω αιδούς ή ενοχής,
γήρατος ή ασθένειας

Η επιλογή δεν έφερνε
αποστροφή ή λύπη
ήταν τιμητική «απαλλαγή»
και μάλλον χαρμολύπη.

Κατακριτέα ήτανε
σ' αυτούς, που η ανανδρία
τους οδηγούσε στη «φυγή»
είτε και η δειλία.

Πάμπολλα τα παραδείγματα,
τα γράφουν οι σοφοί
Για κείνους που προτίμησαν
τέτοια «απαλλαγή»!

Και πρώτος ο ιστορικός,
ο Ηρακλείδης Λέμβου
Ανέφερε πως οι «καλώς θανείν»
επέβαιναν της λέμβου.

Της λέμβου που μετέφερε
στα Ηλύσια Πεδία
Όσους εγκαταλείπανε
τον κόσμο με ηρεμία.

Κι ο μέγας Στράβων έλεγε
πως ναι υπήρχε νόμος
Να πίνουν οι υπερήλικες
κώναιο και συντόμως

Να φεύγουνε απ' τη ζωή
οι γέροι κι οι παθόντες
και για να επαρκεί η τροφή
σ' όλους τους επιζώντες.

Και ο Αιλιανός μιλά
για έθιμο των Κείων
Για πανηγυρική «φυγή»,
με γλέντι των οικείων.

Ο δε Βαλέριος Μάξιμος,
ρωμαίος συγγραφέας
αυτόπτης μάρτυς ήτανε
στο «θάνατο» μιας γραίας.

Και μπαίνει το ερώτημα,
διαχρονικά και τώρα
Οι Κείοι δίκιο είχανε
που ορίζανε την ώρα;

Να «φεύγει» ο οποιοσδήποτε
μόνος κι αν το θελήσει,
Χωρίς καμιά παρέμβαση
να δίνει τέτοια «λύση»;

Αυτός ο ορθολογισμός
ήταν σωστός ή όχι
όπου εκούσια έμπαιναν
στου Άδη την απόχη

Και ευτυχείς οδεύανε
στων Μακάρων τη χώρα
και γλίτωναν κακά γεράματα
και κάθε άλλη μπόρα.

9. ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΞΕΝΟΛΑΤΡΙΑΣ

Μήπως, αν το «καλώς θανείν»
και ως φιλοσοφία
Το δέχονταν οι άνθρωποι
ως μόνη σωτηρία

Δεν θα υπήρχαν δράματα
γερόντων και ασθενών,
Χρόνια πασχόντων
και μαζί οικείων, συγγενών.

Αλλά το δώρο της ζωής
Άλλος το έχει δώσει
Κι Αυτός πρέπει και μπορεί
απ' τα δεινά να σώσει.

Είν' ο Μεγαλοδύναμος.
Μέγα το θέλημά Του
Αυτός ξέρει, τι ωφελεί,
τι πρέπει στα παιδιά Του.

Περιδιαβαίνοντας τη χώρα,
τις πόλεις μα και τα χωριά,
βλέπεις παντού ξενομανία
σε ονόματα και μαγαζιά.

Λες και σε όλη τη χώρα
και όλοι οι ημεδαποί
χρέος έχουν, εδώ και τώρα
να είναι μικροί και ποταποί.

Και πολιτογραφούνται λέξεις
-τις λένε καθημερινά-
Και αποκτούνται συχνά έξεις,
ξενόφερτες αληθινά.

Αλλάζουνε βαπτιστικά,
που ο νουνός χαρίζει.
Κι ο Γιώργος, ως George, τακτικά
Αλλιώς ... μας τα γυρίζει.

Και η Ελένη γίνεται
Helen πολύ συχνά
Και της γιαγιάς το όνομα
δε θα ακουστεί ξανά.

Village γίνεται το χωριό.
Water το νερό.
Die strasse ακούς πια την οδό
κι από το λαζογερμανό

Άπειρα παραδείγματα
ξένης τυπολατρείας
Λες και τα ξένα δείγματα
Είναι άλλης παιδείας.

Παιδείας – γλώσσας υψηλής,
που όλοι πρέπει όλοι να μάθουν (!)
Αλλιώς, τα τέκνα της φυλής
πολλά δεινά θα πάθουν!

Έλληνες, πελώριο το γιατί
την γλώσσα μας να αρνείστε
κι αλλοδαπών ντοπιολαλιές
όλοι σας να μιμείστε.

Έλληνες, λένε οι σοφοί.
Το λέει ο κόσμος όλος.
Διαχρονικά η γλώσσα μας,
είναι παγκόσμιος πόλος.

Είναι η μάνα των γλωσσών
Ο εθνικός μας πλούτος
Η τροφοδότρα των λαών,
γλωσσών πηδαλιούχος.

Η γλώσσα μας είναι αυτή,
που γράφει ιστορία.
Γι' αυτό της πρέπει αληθινή
και γνήσια λατρεία.

Αυτή δίνει συνέχεια
Και δύναμη στο κράτος
Και αν πέσει στην ανέχεια
Όλα γίνονται ... πάτος.

Η γλώσσα πρέπει να είναι αγνή,
ανόθευτη, καθάρια,
για να την εκτιμούν πολύ
γίγαντες και ... σκαθάρια.

Γι' αυτό τη γλώσσα μας ποτέ,
ποτέ μην την ξεχνάτε.
Στη λήθη και στα αζήτητα
ποτέ μην την πετάτε.

Αλλά, μη δείχνετε ποτέ,
κακία, αλαζονεία,
σε ξένες γλώσσες και λαούς
που 'χουν άλλη παιδεία.

Οι γλώσσες θέλουν σεβασμό
κι' ανάλογη αγάπη
Και όχι νόθο ασπασμό
ξένου, εχθρού, σατράπη.

Αγάπη στην ξένη λαλιά
και σεβασμό συνάμα
Μα, ποτέ προτεραιότητα
Δεν είναι και για ... θάμα!

A. Π.

10. ΓΝΩΘΙ Σ' ΑΥΤΟΝ

Το Δελφικό Παράγγελμα
ήταν «Γνώθι σ' αυτόν»
κι ήταν το μέγα άγγελμα
στον κόσμο των θνητών.

Τι είσαι και πώς έγινες
Ποτέ μην το ξεχνάς
Κι αν στην κορφή ανέβηκες,
πτωχούς μην προσπερνάς.

Έχει η ζωή γυρίσματα.
Κι αν 'ρθουν τα πάνω – κάτω.
Σου τύχει μια αναποδιά
Κι εσύ θα πιάσεις ... πάτο!

Αφού όλοι μας είμαστε
πλάσματα ενός Θεού
κι η προσβολή στον Άνθρωπο
Είναι εκ του «Πονηρού».

Γι' αυτό, να μην υποτιμάς
κανέναν και ποτέ
Και δεν θα αναγκαστείς να πεις.
Τι έκανες κουτέ!

Α.Π.
18/8/2014

11. ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Δόξα της Ελλάδος μας
ήρθε απ' τους ουρανούς.
Γι' αυτό το μεγαλείο της
δεν το χωρούσε ο νους.

Όλοι οι λαοί εζήλωσαν
το κλέος των Ελλήνων,
τα έργα τέχνης που έφτιαζαν,
και τη ζωή εκείνων.

Κυνήγησαν και κούρσεψαν
ό,τι ελληνικό.
Αλήθειες διαστρέβλωσαν
Θεέ μου, τι κακό!

Κλέψανε γνώσεις δηλαδή,
ρήσεις σοφών, μεγάλων,
Ελλήνων αρχαίων ειδικά,
σύγχρονων μα και ... άλλων.

Αφαίρεσαν όλα τα γλυπτά
της θρυλικής Παλλάδας
από το «Άστυ το Κλεινόν»,
καμάρι της Ελλάδας

Μας πήρανε αδιάντροπα
Τη «Νίκη Σαμοθράκης».
Στο Λούβρο την εκθέτουνε,
αντί στη γη της Θράκης.

Πήρανε κι απ' τη Μήλο μας
την πάγκαλη Αφροδίτη
Γλυκιά, πανέμορφη Θεά.
Κι αυτή σε ξένο ... σπίτι.

Μα , τόση μικροπρέπεια!
Τόση μικροψυχία!
Να κλέβουν απ' τη χώρα μας,
κληρονομιά ... θεία!

Είναι καιρός και να ξανάρθουν
τα κλοπιμαία στην πατρίδα
Να επιστρέψουν όλα πάραυτα,
στην πρώτη τους κοιτίδα.

12. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΛΑΟΙ

Μεταναστεύουν οι λαοί
 σ' ανατολή και δύση.
 Και πάνε όλοι, αδιάφορα,
 όπου ο άνεμος φυσήσει.

Ο άνεμος της προκοπής,
 τ' αγέρι της προόδου,
 που θα τους δώσει ώθηση
 ανόρθωσης, ανόδου.

Γυρεύουν ν' ανταμώσουνε
 την τύχη τους και πάλι.
 Να αποτρέψουν αν μπορούν
 μίαν άθλια βιοπάλη.

Μεταναστεύουν οι λαοί
 για να καλυτερέψουν
 την τύχη των οικείων τους.
 Τη μοίρα τους να στρέψουν.

Τον τόπο τους αφήνουνε
 και πάνε σ' άλλα μέρη,
 ξένοι σε τόπους και λαούς,
 που κανείς δεν τους ξέρει.

Μεταναστεύουν οι λαοί.
 Το ρίσκο τους μεγάλο.
 Πώς θα 'ναι η νέα τους ζωή
 σε έναν κόσμο ... άλλο;

Στο νέο κόσμο θα βρεθούν
 ανάμικτα με άλλους
 Έλληνες, Ελβετούς, Δανούς
 Αυστριακούς και Γάλλους.

Κι' αμείλικτο το ερώτημα
 Πώς θα τα καταφέρουν;
 Θ' αλλάξουν την πορεία τους
 ή δυστυχία θα φέρουν;

.....

Ήπιο κλίμα και γλυκό
 Για όλη τη φαμελιά τους
 Ή θα συνεχιστεί ο βραχνάς
 Και η κακοτυχιά τους;

13. ΑΝΑΒΡΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ

Έβαλε ο αντίχριστος
το χέρι του και πάλι
και πέφτει η υφήλιος
στου χάρου την αγκάλη.

Όλοι οι λαοί ανάστατοι.
Μαχαίρια ακονίζουν.
Δικαιολογημένα είτε μη,
καθημερινά ερίζουν.

Ερίζουν μα και πολεμούν
με πάθος και μανία,
όλοι, κίτρινοι, μαύροι, ή λευκοί
για χρώμα και θρησκεία.

Και άλλοι, δήθεν για καλό
φτωχών και πεινασμένων,
που αλί πέφτουν αλύπητα
βορά των κολασμένων.

Άραγε όλοι τους αυτοί,
που αλύπητα αφαιρούνε
ζωές αθώων, δεν νοούν,
ότι αυθαιρετούνε;

Παίρνουν ψυχές κι αφήνουνε
παιδάκια ορφανά,
που την αγάπη του γονιού,
δεν θα χαρούν ξανά.

Γυναίκες, μάνες, αδερφές
μένουν στους πέντε δρόμους
που ψάχνουν για τα προς το ζην
ακόμη κι ... υπονόμους .

Αυτόν τον κόσμο επιθυμεί
η Νέα Τάξη πραγμάτων;
Μα, αυτή 'ναι γενεσιουργός
ολέθριων σφαλμάτων!

Δεν ξέρουν, πως ο πόλεμος,
νέο πόλεμο φέρνει;
και πως της ειρήνης τα καλά
χωρίς οίκτο τα παίρνει!

14. ΕΙΚΟΤΟΛΟΓΙΕΣ

Είπε ο πολύς Τζων Χόλντρεν,
σύμβουλος του Μπαράκ Ομπάμα,
πως για το καλό του κόσμου,
πρέπει να γενεί ένα θάμα.

Πρέπει, λέει, να «φύγει» κόσμος
για μια ποιότητα ζωής.
Να λιγοστέψει η ανθρωπότης
και να μείνει μόνο ... ένα δις.

Και προτείνει, χωρίς ίχνος
ανθρωπιάς, την έκτρωση,
των μελλοντικών παιδιών μας,
ως ιδανική υποχρέωση.

Και με χημικές ουσίες
στην τροφή και στο νερό,
για να «φεύγουν» οι περίσσιοι,
για έναν «τόπο χλοερό».

Αυτή 'ναι η φιλοσοφία
της Νέας Τάξης των Πραγμάτων
-Τύφλα να 'χουν οι θεωρίες
των χιτλερικών δογμάτων-.

Θέλουν, λέει, στον Πλανήτη
ένα μόνον καθεστώς.
Προφανώς του «Λευκού Οίκου».
Να είναι ένας «Προεστός»!

Να άρχει κατά βούληση,
στους πάντες και τα πάντα
Και με την Κου-κλουξ-κλαν ορθή,
και μόνιμη αβάντα!

Αλλά, δεν λέει ο κύριος Χόλντρεν.
Ποιος θα το αποφασίζει;
Ποιοι θα μένουν, ποιοι θα «φεύγουν»;
Πώς η σφαίρα θα γυρίζει;

Θα γίνεται επιλογή;
παγκόσμια, των αρίστων
και στον «καιάδα» θα ριχτεί
ο «όχλος» των αχρήστων;

Ποια θα 'ναι τα κριτήρια;
για τους «καλούς ανθρώπους»;
Θα γίνεται τάχα πανταχού;
'Η σε ορισμένους τόπους;

Και δεν θα έχει δίλημμα;
όποιος αποφασίσει,
ποια μάνα ή και ποιο παιδί
θα «φύγει» ή θα ζήσει;

Κι αν ο Θεός και στους «κριτές»
έχει αποφασίσει,
δικοί τους άνθρωποι γοργά
να «φεύγουν» απ' τη ζήση;

Ποια θα 'ναι η αντίδραση ;
Τι θα αισθανθούν συνάμα;
Θε να χαρούν, θα λυπηθούν
ή θα «φύγουν» με κλάμα;

Με «έμπολα» ή Τζιχαντιστές
Θέλουν να εξαφανίσουν
αθώο κόσμο ή και λαούς,
που παν' να ορθοποδήσουν.

Μήπως αποφασίσανε
μετοικεσία στον Άρη;
Να πάνε μόνον οι εκλεκτοί!
Τους άλλους; Ο χάρος να τους πάρει;

Αλλά, δεν το γνωρίζουνε;
Δεν ξέρουνε το πώς,
απόφαση για όλα αυτά
παίρνει μ ό ν ο ο Θεός;

15. ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Παιχνίδια παίζονται συχνά
στις πλάτες του πολίτη,
κάθε φορά που αναζητεί
τον όποιο κυβερνήτη.

Του λένε, ψήφισε «αυτόν»,
για τα συμφέροντά σου,
να ιδείς καλό παντοτινό
και εσύ και τα παιδιά σου.

Και έμμεσα σου επιβάλουνε
τον κάθε εκλεκτό τους
«αυτόν» που ετοιμάζανε
με μύχιο σκοπό τους ...

Να 'ναι πειθήνιο όργανο
σε κάθε κέλευσμά τους.
Να υπακούει δουλικά
στο όποιο κάλεσμά τους.

Κι είναι παιχνίδια «κεφαλών»,
εντόπιων και ξένων
Είναι παιχνίδια αληθινά,
μόνον των βολεμένων.

Κι έρχονται και παρέρχονται
Πρωθυπουργοί και άλλοι
Εθνοπατέρες, υπουργοί
κι άλλοι πολλοί «μεγάλοι».

Εργάζονται όλοι μοναχά
-λένε, για το λαό -
Και αντ' αυτού, οι ίδιοι «βολεύονται»
και πέφτουν στο «ψαχνό»!

Και το περίεργο στ' αλήθεια,
όλοι τους τάζουνε πολλά,
καλά δήθεν για τον κοσμάκη,
που τα ξεχνούν στα υστερνά

Πράσινοι, κόκκινοι ή γαλάζιοι
όλοι τους τάζουνε αφειδώς
Κι αφού έρθουν στην εξουσία,
μας κοροϊδεύουν ... αναιδώς!

Κι απ' την ημέρα που αναλάβουν
παίζουν παιχνίδι ... παλαβό,
οι μεν και οι δε κι όλοι τους λένε,
Φύγε εσύ, να... έρθω εγώ.

Εγώ θα σώσω την Ελλάδα
Και τον φτωχό απ' τα δεινά
Αρκεί να έχω την ... κουτάλα.
Και μην τον είδατε ξανά!

16. ΛΑΧΤΑΡΑ ΓΙΑ ΖΩΗ

Στον κόσμο τούτο όποιος κι αν έρθει
 άνθρωπος, ζώο ή φυτό,
 δεν θέλει καν να «δραπετεύσει»,
 αν δεν εκπληρώσει ένα σκοπό.

Θέλει, να ζήσει και να δράσει,
 και όλα φυσιολογικά
 τα στάδια να τα περάσει,
 αυτής της ζήσης γενικά.

Σα γεννηθεί, να μεγαλώσει,
 να ανδρωθεί με το καλό.
 Απόγονους να αποδώσει
 στον κόσμο τον απατηλό.

Δείτε το ταπεινό χορτάρι,
 που 'χει λίγο χρόνο ζωής
 μόλις του κόψεις ένα κλωνάρι,
 βγάζει ένα νέο. Έλα να δεις.

Θέλει, να βγάλει κι αυτό ανθό,
 να ωριμάσει και τον καρπό.
 Να έχει απογόνους ει δυνατό
 να μη χαθεί απ' τον κόσμο αυτό.

Μα και τα ζώα, μικρά ή μεγάλα,
 πετούμενα ή ερπετά,
 θέλουνε ζήση και απογόνους,
 να ολοκληρωθούν, να 'ναι σωστά.

Αυτή 'ναι η βούληση και του ανθρώπου
 Που θέλει τα πάντα με τη σειρά,
 νιάτα και πλούτη και απογόνους,
 που θα του φέρουνε τη χαρά.

Κι αν παρ' ελπίδα η μοίρα αλλάζει
 Και φέρνει πρόωρα, γοργά τη φυγή
 Σε όλα τα όντα η καρδούλα σπαράζει.
 Είναι η λαχτάρα για τη ζωή!

17. ΚΑΤ' ΕΙΚΟΝΑ ΚΑΙ ΟΜΟΙΩΣΗ

Έπλασε ο Θεός τον κόσμο
 μ' αρμονία περισσή,
 για να ζουν φυτά και ζώα.
 Για να ζούμε εγώ κι εσύ

Λένε οι «γραφές», οι άγιες,
 πως η θεϊκή μορφή,
 δόθηκε στον άνθρωπο,
 μαζί με λογική

Του 'δωσε την εικόνα Του,
 μα βούληση δική του,
 να νοιώθει, πως είναι άξιος,
 να πράττει τη... βουλή Του.

Να κάνει έργα θεϊκά.
 Να ζει με καλοσύνη.
 Να ζει για το συνάνθρωπο
 και με μεγαλοσύνη.

Χρόνοι πολλοί πέρασανε,
 ο άνθρωπος, αιώνες
 παραδεισένια, που έζησε
 σε θαλερούς λειμώνες.

Ωσπου μια μέρα θλιβερή
 μέρα καταραμένη,
 νόμισε, πως δεν έπρεπε,
 άλλο να περιμένει.

Αφού, είχε όψη θεϊκή,
 πίστεψε, ότι πρέπει
 και σαν άλλος ισόθεος,
 τις δόξες Του να δρέπει.

Κι αφού εμεγαλούργησε
 με έργα θεϊκά,
 με οίηση αναφώνησε.
 Θεέ, δεν άρχεις πια!

Εγώ, θα είμαι ο Θεός
 στη γη, σ' όλους τους τόπους,
 για τα πτηνά, τα ερπετά
 και όλους τους ανθρώπους.

Τι προσβολή, τι αναίδεια
 προς τον Δημιουργό,
 να δείχνει το δημιούργημα
 με ύφος ιταμό!

Να δείχνει ο ευεργετούμενος
 τόση αχαριστία,
 για τόση αγάπη που έλαχε,
 χρόνων φιλοστοργία !

Ν' αποστρέφει το πρόσωπο
 προς το σεπτό Πατέρα,
 τον μόνο παντοδύναμο,
 στο σύμπαν νύχτα μέρα!

Θα 'ναι ανώδυνη άραγε
Αυτή η αυθαιρεσία;
Ή του Πανάγαθου η οργή
θα δει την απαξία.

Και για το δις εξαμαρτείν,
ο άνθρωπος για πάντα,
το γήινο παράδεισο
θα χάσει ναι ή όχι; απάντα!

18. ΠΟΥ ΜΑΣ ΦΘΑΣΑΝΕ ;

Θεέ μου, πού μας φθάσανε,
όλοι στο Μαμμωνά
με πάθος να πιστεύουμε
και δη καθημερ'νά.

Ευχή απ' τα γεννοφάσκια μας ,
να έχουμε τα ... πάντα,
αν και βαλάντιο κι αντοχές,
δεν έχουνε ... αγάντα!

Θέλουμε να 'χει I. X.*
η κόρη και ο γιος
και ο παππούς και η γιαγιά,
ακόμη κι ο εγγονός ...

Θέλουμε να 'χουμε T.V.
σε όλα τα δωμάτια
και στο σαλόνι, στων παιδιών
κι εκεί που βγάζουμε τα ... μάτια!

Θέλουμε όλοι διακοπές
Χειμώνα – Καλοκαίρι
και πολυήμερες εκδρομές
σε εξωτικά και μη ... μέρη.

Θέλουμε πολυτέλειες
κι ατομικά P. C.**
για να 'χουμε, λέει, επαφή
παντού εγώ κι εσύ.

* I. X (γιώτα Xi) ** P. C =(Πι-Σι)

Και αν τα οικονομικά
δεν φτάνουν για όλα αυτά,
τ' αναπληρούν τα δανεικά,
που όλοι θέλουμε ... πια!

Θέλουμε όλοι, τα παιδιά μας
να γίνουν επιστήμονες.
Να πιάσουν θέσεις διευθυντών
κι ας μην είναι... νοήμονες.

Κι εδώ, μας έρχονται αρωγοί
όλοι οι βουλευτές,
που για ψηφοθηρία τους,
γίνονται ... «βουλευτές»!

Χάσαμε και την ανθρωπιά,
την αγάπη στον «πλησίον».
Όλα μας τα αισθήματα
χαθήκανε στο ... μείον!

Ο εύκολος υπερπλουτισμός
είναι το όνειρο όλων
των πλούσιων και των φτωχών
και των ... ονειροπόλων.

Κι όλοι μας επιστέψαμε,
ότι «λεφτά υπάρχουν»,
που κάποιος είπε πρόσφατα.
Κι ας ψάξουν όσοι δεν ... τα 'χουν.

Κι όσοι έχουνε πρόσβαση
σε κάποιον κορβανά,
μπορούν και απροκάλυπτα
να κλέβουν απ' τα ... «κοινά».

Γιατί, λέει, πως όταν αφαιρείς
χρήματα απ' τα «κοινά».
Κανείς δεν νιώθει τη ζημιά,
και κάν' το αν θες ... ξανά».

Κάποιοι το έβαλαν σκοπό
κι έκαναν ό,τι δει.
Τους κόπους πολλών γενεών
έκλεψαν δηλαδή.

Μα φίλοι μου όλοι εσείς,
που χρόνια καταχράσθε
εμπιστοσύνη και λαό,
καθόλου δεν λυπάστε;

Δεν νιώθετε στη συμφορά,
πως σέρνετε τη Χώρα;
Ο όλεθρος προ των πυλών.
Διώχτε τον! Εδώ και τώρα!

Μπροστάρηδες με ιδανικά
Νέοι ας βγουν, είν' ώρα .
Να σώσουνε τη χώρα μας
Απ' την κακιά τη μπόρα.

19. ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Φαίνεται η μοίρα των Λαών
είναι συνυφασμένη
με κάποια βούληση Ισχυρών,
σ' όλη την Οικουμένη.

Του λόγου δε το αληθές
ας δούμε ευθύς αμέσως.
Πώς κυβερνιόνται οι Λαοί
σε κάθε χώρα, ... εμμέσως!

Κι αυτό, για να μη χάνεται
ο έλεγχος όπου δει,
σε κυβερνήσεις, δόγματα.
Και ... γίνεται αλλαγή!

Άπειρα παραδείγματα
σ' όλο τον κόσμο υπάρχουν.
Όπου, άλλοι είναι οι ταγοί
Κι όμως, άλλοι άρχουν!

Ιδέστε παραδείγματα
Και αλλαγή καιρών
Πως τον κόσμο μας άλλαξε
Η γνώμη των ισχυρών!

Ποιος δεν θυμάται άραγε
Την «άνοιξη» της Πράγας
Και κάποιους που την σπάραξαν
λες και ήταν ... πιράνχας!

Και μία άλλη άνοιξη,
αυτή η αραβική,
που μόλις ήρθε χάθηκε.
Γιατί ήταν ... φονική!

Τυχαία παραδείγματα
Ανέφερα πιο πάνω
Ας δούμε όμως στη χώρα μας
Ποιο ήτανε το ... πλάνο.

Είχαμε φωτεινά μυαλά
Με αρχές, καινοτομίες
Είχαν το πνεύμα ελεύθερο
για γλώσσα και θρησκείες.

Ο ένας με ελικόπτερο
έχασε τη ζωή του,
στου Άγιου Όρους τα νερά
χάθηκε η πνοή του.

Έκανε έργο θαυμαστό
σ' όλη την Αφρική.
Φώτιζε μ' αυταπάρηση
Όλους τους Λαούς εκεί.

Και άλλος χαρισματικός,
Θρησκευτικός ηγέτης,
τάραξε τα θολά νερά
ήτανε εθνεγέρτης.

Μίλησε ελεύθερα κι απλά
για ψεύτες, θεομπαίχτες
για λαοπλάνους, ισχυρούς,
πολιτικούς και κλέφτες.

Το τίμημα που πλήρωσε,
ήταν η ζωή του.
Τον «βρήκε» ασθένεια βαριά
Και χάθηκε η αλκή του.

Τον στείλαν στην Αμερική.
Δήθεν για να σωθεί.
Όμως, «γραφτό» ήταν να χαθεί
σ' αυτή τη χώρα, εκεί!.

Αλλά στόχος των ισχυρών
Στο μάτι του κυκλώνα
μπαίνουνε και οι πολιτικοί
που αλλάζουνε ... ξενώνα!

Σα γίνουνε πρωθυπουργοί,
ελέω ισχυρών πατρώνων,
κάποιοι αλλάζουν πρακτική
τα φύλλα ... των αγώνων.

Νομίζουν είναι ισχυροί.
Λεν, κάνω ό,τι θέλω.
Και οι τρανοί και οι μικροί
μου βγάζουν το καπέλο.

Μα όσοι εδοκίμασαν
την κόντρα στους «μεγάλους»
ευθύς οι λαοί τους, έμαχαν
για ηγέτες νέους, άλλους!

Και χώρες που στο στόχαστρο
μήκαν των ισχυρών,
βλέπουνε μέλλον ζοφερό,
καταστροφές λαών.

Τέτοιο παιχνίδι παίζεται
Σ' όλης της γης τα πλάτη
Σε βάρος όλων των λαών
Με δόλο και μ' απάτη.

ΙΟΥΛΙΟΣ 2013

20. ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΜΟΥ ΦΙΛΗ

Στη μικρή μου φίλη Στέλλα,
που, στου πόνου το κρεβάτι,
η φιλόστοργη κοπέλα,
ήταν της «Έντατικής» το μάτι

Και ξαγρύπνησε μαζί μου,
εκεί στον «Άγιο Λουκά»
πλάι και στην κεφαλή μου,
βλέποντάς με στοργικά.

Ήταν τότε που η καρδιά μου
είχε πρόβλημα μεγάλο
κι έπρεπε οι αρτηρίες
ν' ανοιχτούν το δίχως άλλο.

Με πολλή αγάπη, αφιερώνεται στη Στέλλα Τζώκα,
νοσηλεύτρια του θεραπευτηρίου «Άγιος Λουκάς» στη
Θεσσαλονίκη.

21. Η ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ

Πολλά τα ερωτηματικά στη σύγχρονη Ελλάδα.
Τι φταίει και πως λειτουργεί; Δεν είναι πια η δάδα;
Δεν ήταν το υπόδειγμα σ' όλη την οικουμένη;
Από το ένδοξο παρελθόν, τίποτα πια δεν μένει;

Φοροδιαφυγή παντού, σε όλους τους τομείς
Δεν κρύβεται με τίποτα. Είναι οφθαλμοφανής
Κατάντησε να είναι πια το εθνικό μας σπορ
Κι υπάρχει συναγωνισμός. Ποιος κάνει το ρεκόρ!

Ποιος αποκρύπτει έσοδα και φαίνεται φτωχός
Ποιος δεν πληρώνει ανάλογα. Κι ας είναι ζάπλουτος.
Και λένε οι γλώσσες οι κακές πως, τάχα, οι γιατροί,
αν φακελάκι δεν ιδούν μένουν ανενεργοί.

Και οι δικηγόροι, οι βουλευτές και οι μηχανικοί
έσοδα από αδήλωτα κρύβουνε και αυτοί.
Μα κι όλοι οι φτωχοδιάβολοι, τεχνίτες, μουσικοί,
Υδραυλικοί και αθλητές παίρνουν σειρά εκεί.

Μαύρα, χωρίς απόδειξη όλα τα έσοδά τους
Και ενδόμυχα το σκέφτεσαι: -Πώς είναι στα καλά τους
Πως κάνουν τρυφή ζωή, μέχρι τα ...ενενήντα
Αφού δηλώνουν αμοιβές του ύψους, ... τρεις κι εξήντα!

22. ΚΙ Ο ΠΟΝΟΣ ... ΚΡΑΤΕΙ

Χρονιάρες μέρες έρχονται
Χριστούγεννα και πάλι
Ο κόσμος όλος θα χαρεί
Τα κάλαντα θα ψάλλει.

Θα μπει τραπέζι γιορτινό
Θα ευφρανθούν ψυχές
Κι όλοι θα ανταλλάξουνε
Χαρούμενες ευχές.

Μόνο η δική μου η καρδιά
Μόνιμα πικραμένη
Για το βλαστό της που πονά
Κι άδικα περιμένει.

Χρόνια και χρόνια καρτερεί
Τη Θεϊκή τη Χάρη
Να σώσει απ' το «δαίμονα»,
Το δόλιο της βλαστάρι.

Να το απαλλάξει απ' τα δεινά
Που χρόνια ταλανίζουν
Την άδολη ψυχούλα του
Και την καρδιά ραγίζουν.

Να του χαρίσει δύναμη
Και ψυχική υγεία
Αυτήν που χρόνια επιζητεί,
σε ανθρώπους και στα θεία!

24/12/2014

23. ΑΝ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΝΟΤΑΝ ... ΘΕΟΣ

Ήρθε ο Θεός στη γη μας
να φέρει την αγάπη,
μα οι άνθρωποι τον σταύρωσαν
με δόλο και μ' απάτη.

Αυτός δίδαξε ισότητα,
την ανοχή στον άλλο.
Δίδαξε θεία ιδανικά
για ό,τι πιο μεγάλο!

Αλήθειες, που ξεχάστηκαν
και αρετές χαμένες
που στο βωμό του Μαμωνά
τόρα είναι πια θαμμένες.

Σήμερα, ο άνθρωπος άλλαξε.
Ναι, άλλαξε πορεία
Βαθεία στο χρονοντούλαπο
έβαλε πια τα θεία!

Θέλει να γίνει ισόθεος!
Και μόνος του να μείνει,
ταγός στα όντα επί της γης.
Τα πρότερα τα ... σβήνει.

Νομίζει, ότι έχει δύναμη
μόνος να κυβερνήσει
τη φύση και τον άνθρωπο
αυτός να κουλαντρίσει.

Να δίνει θέλει εντολές
 Να υπακούν οι ... άλλοι
 Να τον μιμούνται άκριτα
 Σα να 'ναι παπαγάλοι.

Ν' αποφασίζει, αν στη γη,
 πόσοι και ποιοι θα ζήσουν.
 Και με ποιο τρόπο στη ζωή
 μπορούν να ... ευτυχήσουν.

Πιστεύει, ότι είναι δυνατόν
 τα πάντα να δαμάσει
 Και για του λόγου το αληθές
 θέλει να δοκιμάσει.

Και βρίσκει τρόπους χίλιους δυο
 Δήθεν για το καλό
 να αφανίζει αδύναμους,
 -πάντα με το στανιό-.

Πόλεμος κάθε λογής,
 είναι η επιλογή του.
 Να φεύγουν τα εμπόδια,
 σε όποια διαταγή του.

Τα πάντα χρησιμοποιεί,
 κυρίως όπλα και βία
 Και καταστρέφει τους λαούς
 Ζωές και ... οικονομία..

Άνθρωπε, κλάψε τον άνθρωπο.
 Ο «άνθρωπος» κινδυνεύει
 απ' του ανθρώπου τα «καλά»
 Κι απ' ό,τι ... «μαγειρεύει».

Γιατί, ποτέ δεν ωφελεί
 Ποτέ καλό δεν κάνει
 Για να ευτυχήσει ο άνθρωπος
 Άνθρωπος να πεθάνει.

Γι' αυτό, ας μείνει ο άνθρωπος
 άνθρωπος με δουλείες.
 Ας ζει με γήινα αγαθά
 Κι όλες τις δυσκολίες.

Και να 'χει πάντα κατά νου
 με μια Του λέξη μόνο
 έφτιαξε ο Θεός τη φύση μας,
 τον άνθρωπο, το χρόνο.

Και πάλι ναι, με μια μπορεί
 τον Κόσμο να χαλάσει
 και άλλη μια, πανέμορφη
 Πλάση να ξαναπλάσει!

Δες, τα τσουνάμι, οι σεισμοί,
 κι οι άλλες θεομηνίες,
 είναι μηνύματα οργής
 Είναι Θεού ... ευλογίες!!!

24. ΕΚΛΟΓΕΣ

Στην πατρίδα, την Ελλάδα
όταν έχει εκλογές,
οι πολίτες πρέπει να 'χουν
εύκολες επιλογές,

Να διαλέξουν, να επιλέξουν
μόνον εκλεκτούς ...
και τότε παρεμβαίνουν κάποιοι,
που δεν πρέπει να ακούς.

Κι όλοι δίνουν κατευθύνσεις
για κοινό καλό.
Για να πάει η Ελλάδα,
δήθεν, σε ήρεμο ... γιαλό.

Παρεμβαίνουν οι ντόπιοι ,
γνώστες τάχα των πραγμάτων.
Επεμβαίνουν και οι ξένοι
με πιέσεις ... φρονημάτων.

Παρεμβαίνουν με ανάγκες,
που στο μέλλον θα ... προκύψουν
και μαζί τους κάποιοι μάγκες
που αυτές θα απαλείψουν.

Είναι αυτοί που δήθεν θέλουν
το κοινό καλό,
της πατρίδας, των Ελλήνων
μα με το ... αζήμιωτο.

Θέλουν τα καλά οφίκια,
θρόνους υψηλούς,
και μισθούς για τη δουλειά τους
μόνον ... παχυλούς!

Κι όλοι τάζουν, τάζουν, τάζουν
λαγούς με πετραχήλια
μα είναι ολοφάνερο.
Το λεν μόνον τα ... χείλια!

Γιατί, πώς να το εξηγήσεις,
που όλοι τους ξεχνούν
μόλις πάρουν το κουβέρνο
λεν, πως, δεν ακούν.

Δεν ακούν για φοροκλέφτες,
για κομματικούς στρατούς
που ενσκήπτουνε στη χώρα,
μ' ολοφάνερους σκοπούς.

Κι οι καινούργιοι είναι πάντα
Δήθεν οι καλλίτεροι,
κι αυτοί που 'μειναν στη ... μπάντα
ε, κάπως ... χειρότεροι!

Είν' έτσι όμως φίλοι μου
Ή μπαίνουν παρωπίδες;
Και δεν ακούμε καθαρά;
Φορώντας ωτασπίδες;

25. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ...

Πόλεμος γίνεται και τώρα,
όπως και τότε, το «σαράντα»
Οι Γερμανοί θέλουν και πάλι,
να μας στριμώξουνε στην μπάντα.

Μας κάνουν πόλεμο ψυχοφθόρο
άγριο, οικονομικό
και οδηγούνε τους πολίτες
σε ανέχεια και μαρασμό.

"Μνημόνια" μας επιβάλλουν
δύο και τρία στη σειρά
νέα χαράτσια νέους φόρους
πιο ειδεχθείς κάθε φορά.

Το πως αντέχει η Ελλάδα
κι οι Έλληνες το διασυρμό
άξιον απορίας είναι.
Μα δεν τον βλέπουν το γκρεμό;

Καθημερινά κατακυλάμε
σαν έθνος, κράτος, σαν φυλή
σε λίγο καν δεν θα μας σώζει
της σωτηρίας ... το φιλί.

Εμπρός γενναίοι σηκωθείτε
το "ΑΕΡΑ" ας ξανακουστεί!
Ας διώξουμε την ξένη λέρα,
να φύγει απ' αυτή τη γη!

26. ΓΙΑΤΙ ΜΟΝΟΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ;

Βλέπουμε στις ημέρες μας
ανθρώπους που όλο φεύγουν
αφήνουν τις πατρίδες τους
νέους τόπους γυρεύουν.

Φεύγουν απ' τις εστίες τους
φεύγουν για να σωθούνε
άνδρες γυναίκες και παιδιά
με όποιο τρόπο μπορούνε.

Φεύγουν απ' το Αφγανιστάν
το Ιράν και τη Συρία
Μαρόκο και Ινδοϊστάν
κι από τη Νιγηρία.

Απ' το Σουδάν την Αίγυπτο
και τη Τζαμαχειρία
Όλοι, μα όλοι φεύγουνε
και παν στην "Εσπερία"!

Μεγάλο ερωτηματικό
γεννιέται ευθύς στο νου.
Τρόπο ζωής εζήλωσαν
να ζήσουν αλλουνού;

Στον τόπο τους λιμοκτονούν;
έχουν παντού πολέμους;
και κινδυνεύουν άδικα
από ντόπιους και ξένους;

.....

Είναι αλήθεια, γεγονός,
σε κάποιες χώρες έχουν
πόλεμο και καταστροφές
γι αυτό και δεν αντέχουν.

Και άσυλο αναζητούν
σ' άλλες χώρες, ξένες
σε χώρες με ιδανικά,
απάνεμους λιμένες.

Και, δεν είναι μόνο οι πρόσφυγες
που 'ρχονται στην Ευρώπη
κι άλλοι ψάχνουν για "ουρί"
και έρχονται πρώτοι - πρώτοι!

Αφήνουνε τον τόπο τους
με φόβο και μ' ελπίδα
και ψάχνουν για τη φαμελιά
για πιο καλή πατρίδα.

Αλλά, γιατί όλοι αυτοί
Τζιχαντιστές και άλλοι
δεν πάν σε χώρες κοντινές
σε ισλαμική αγκάλη;

Αλλά εισβάλλουν ομαδόν
σε χώρες Χριστιανών
και απαιτούνε ιταμώς
ζωή Μωαμεθανών;

27. ΞΥΠΝΑΝΕ ΜΝΗΜΕΣ

Η μετακίνηση λαών
των τελευταίων χρόνων
ξυπνάει απ' το λήθαργο
μνήμες κάποιων ... βαρόνων.

Μνήμες που όλοι ζήσαμε
-κακιά πείρα- μαζί
και αναθεματίσαμε
τους βρωμερούς "Ναζί".

Κι είναι απορίας άξιον
μετά από τόσα χρόνια
κάποιοι να ονειρεύονται
Λαούς στην καταφρόνια.

Να ορέγονται αδιάντροπα
καινούργιο "Ράιχ", νέο
να στήσουν στην Ευρώπη μας
τρανό μα και μοιραίο.

Και να είναι αυτοί με το στανιό
οι "Φύρερ" της Ευρώπης
ξεδιάντροποι εκμεταλλευτές
και γηρατειών και νιότης.

28. ΟΙ ΘΕΟΜΠΑΙΧΤΕΣ

Πόλεμοι γίνονταν πολλοί
στο διάβα των αιώνων
ακόμη κι απ' την εποχή
των ... πρώτων παγετώνων.

Ο άνθρωπος τον άνθρωπο
ποτέ δεν είχε πάψει,
να υποβλέπει, -δυστυχώς-
να θέλει να τον βλάψει.

Κι αυτό δεν ήταν αρκετό,
στην καθημερινότητά του,
ήθελε την καταστροφή
και των λαών ... μπροστά του.

Να επιβάλει ο ισχυρός
την κάθε βούλησή του
με κάθε μέσον και παντού
την επικράτησή του.

Με θεμιτά κι αθέμιτα
μέσα να επιδιώκει,
να αφανίσει τον "εχθρό"
να ... τον καταδιώκει.

Και το χειρότερο απ' όλα
αυτή του την κακία
την αποδίδει -δυστυχώς-
και μόνο στη θρησκεία.

29. ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

Λες και του είπε ο Θεός
-Άνθρωπε, μες στη γη
ό,τι σου αντιστέκεται,
θα πρέπει να πληγεί.

Να μείνουν οι ομόδοξοι
κι οι ομόγνωμοι μονάχα
κι οι άλλοι να αφανιστούν.
Τι τους θέλουμε τάχα;

Οποία πλάνη φοβερή
έχουν οι θεομπαίχτες.
Δεν είναι η γνώμη του Θεού.
Εκείνοι είναι οι φταίχτες!

Γιατί, κανένας Θεός
αρχαίων ή συγχρόνων
δεν συμφωνεί με τους χαμούς
μέσα στον ρου των χρόνων.

Ούτε ο Θεός, ούτε ο Αλλάχ
ο Γκοτ ή ο Γιαραμπή
θέλουν την αδελφών σφαγή
σε αυτήν εδώ τη γη!

Αγάπη κήρυξε ο Χριστός
και όλες οι θρησκείες
ας το 'χουν όλοι κατά νου
ας πάψουν οι κακίες!

Ακούμε καθημερινά
σε όλα τα δελτία
πως πόλεμος γίνεται φριχτός
στη δύσμοιρη Συρία.

Κάποιοι δίχασαν το Λαό
με μέσον τη Θρησκεία
και μόλυναν καρδιές και νου.
Γίνανε όλοι θηρία.

Και αλληλοσκοτώνονται
καθημερινά με πάθος
δίχως να αντιλαμβάνονται,
ότι είναι μέγα λάθος.

Λάθος, που καταστρέφουνε
το είναι τους, τη χώρα.
Λάθος, που χάνονται ζωές
στον πόλεμο τη μπόρα.

Στη μπόρα που τους έμπλεξαν
κι άρχισαν φονικά,
στη χώρα, στους ανθρώπους της,
τα μέγιστα κακά.

Λάθος που ξενιτεύονται
και πάνε σ' άλλους τόπους
Λάθος που εμπιστεύονται
πολύ κακούς ανθρώπους.

30. Η ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Ανθρώπους που μόνο δεινά
σ' όλης της γης τα πλάτη
φέρνουν για τα συμφέροντα
και τα δικά τους κράτη.

Άραγε, γιατί ξέσπασε
πόλεμος στη Συρία;
και όλοι αλληλοσφάζονται
σαν άγρια θηρία;

Μήπως τον αποφάσισε
η Νέα Τάξη Πραγμάτων,
και τα σατανικά μυαλά
μικρονόων δογμάτων;

Αυτών, που θέλουν μείωση
του ανθρωπίνου γένους
και καταπολεμούν λαούς.
Θηρία ύψιστου μένους!

Το υπερεγώ στον άνθρωπο
πάντα αναπτυσσόταν
κι όταν θαρρούσε, πως μπορεί,
τότε αποθρασυνόταν.

Λαοί κυρίευαν λαούς
και χώρες αχανείς
και κορεσμό δεν είχανε
ποτέ τους και κανείς.

Πλούτο λεηλατούσανε
και κάλλη κάθε χώρας
γινόταν αλλοτρίωση
κι όλης της ενδοχώρας.

Θέλανε να αλλάξουνε
θρησκεία και θεσμούς
τη γλώσσα και τα έθιμα
σε όλους τους λαούς.

Και όλα αυτά με πόλεμους,
με σκοτωμούς πολλούς
κι όποιος ήταν ο νικητής
-Θεέ μου μην ακούς!

Αμέτρητα τα θύματα
πολλές οι αλλαγές
ραγιάδες και αφεντικά
χωρίς συναλλαγές.

Αλλάζανε οι άνθρωποι
τα πάντα στη ζωή τους,
γιατί τους το επέβαλαν
οι νέοι κύριοί τους.

Έτσι αλλάξανε πολλοί,
πολλά ιδανικά
γλώσσα, πατρίδα και φυλή
χάθηκαν ξαφνικά.

Έγιναν σκλάβοι, υποτελείς
σε αυταρχικούς λαούς,
λαούς δίχως ιδανικά
μικρόψυχους, κακούς.

Αλλά βρεθήκαν και λαοί
με ανάκαρα μεγάλη
κι άντεξαν βία και δεινά,
που δεν τα είχανε άλλοι.

Ορθώσανε την πίστη τους
και τα ιδανικά τους
κι έδειξαν πως κάποιοι λαοί
ζουν για τη Λευτεριά τους.

Ζούνε για τις αξίες τους
για πίστη και Πατρίδα
και χύνουνε το αίμα τους
ως τη στερνή ρανίδα.

Μα, ο αγώνας είναι διαρκής,
αέναος, μεγάλος
αφού άλλαξε ο τρόπος ο παλιός
κι ήρθε καινούργιος, άλλος.

Τη αλλοτρίωση λαών
την κάνουν ξαφνικά
χωρίς πολέμους, σκοτωμούς,
αλλά ... ειρηνικά

Είναι οι δυνάστες των λαών
που στέλνουν караβιές
δήθεν προσφύγων και φτωχών,
πολλών λαών ... σοδιές

Άνθρωποι με άλλα ιδανικά
και κοσμοθεωρία
εισβάλλουν άκοντες σχεδόν
κι είναι σαν τα θηρία.

Σε Κοινωνίες άγνωστες
με διαφορές μεγάλες
στη γλώσσα στον πολιτισμό
και σε συνήθειες άλλες.

Μα τούτος ο ξεριζωμός
ομαδικά ανθρώπων
δεν είναι αλλοτρίωση
ψυχής, καρδιάς και τρόπων;

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ...